

ה"ט 64417/06/17 - הדויג קרטס נגד יניב בון

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 64417-06-17 קרטס נ' בון
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת מירב קלמפנר נבון
מבקשת	הדויג קרטס
נגד	
משיב	יניב בון

פסק דין

לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

1. המבקשת טוענת כי המשיב גר כשתי קומות מעליה וכבר כשמונה שנים הוא מציק לה וזורק עליה חומצות מלח, אבנים וקופסאות שימורים. לטענתה היא הציבה במקום מצלמות מעקב ואף הגישה מספר בקשות למניעת הטרדה מאיימת.

2. המשיב טען כי המבקשת כלל אינה מתגוררת במקום וכי המבקשת ליצור לעצמה יתרון דיוני עבור הליכים אשר מתקיימים בין הצדדים לפני המפקחת על המקרקעין. לטענתו, המבקשת היא אשר מתנהלת באופן מטריד בעצמה. המשיב טען כי אירועים המוסרטים בידי המבקשת התרחשו כבר לפני מספר חודשים ולא בסמיכות להגשת בקשת המבקשת. עוד טען המשיב כי הוא אדם חולה והמבקשת שמה לה למטרה להוציאו מן הבניין ומדירתו. לטענתו אין מקום לקבל את בקשת המבקשת.

דין :

3. שמעתי את המבקשת לפני ביום 28/6/17 ואף ניתן לה צו זמני לבקשתה האוסר על המשיב להטרדה.

4. לדיון היום התייצב המשיב והתייצבו אף מספר שכנים באותו בניין בו מתגורר המשיב ואף נטען כי בו מתגוררת המבקשת. שמעתי את שני הצדדים. כעולה מדברי הצדדים, בין הצדדים יש סכסוך שכנים ארוך שנים, אשר חרג מאד מגבולות הטעם הטוב. בעוד המבקשת טענה לזריקת חפצים וקופסאות שימורים, הציג המשיב פרוטוקול מ-26/2/17 בפני המפקחת על המקרקעין אשר תוכנו מעיד כי למבקשת אותן טענות ממש כלפי כל אחד מהשכנים בבית המשותף ואילו היא עצמה רשמה בכתב ידה על הודעה הקוראת לאסיפת ועד בית "משתפי פעולה יואשמו בפלילים ! חברי הועד מופרעים ! המודעה מואברת (כך במקור- מ.ק.נ) לארגון הגנה לקשיש!".

5. המבקשת בתמיכה לבקשתה הציגה לפני בית המשפט סרטון משנת 2011 בו לטענתה מופיע המשיב כאשר הוא שופך שמן בכניסה לדירתה וכאשר נשאלה באם ישנו תיעוד למעשה ההטרדה עליו היא מתלוננת כעת, היא הציגה סרטון בו נראית יד עלומה שופכת דלי מים לא ברור להיכן, ביום 17/2/17.
6. בעוד המבקשת טענה כי היא מתגוררת בבית המשותף, בפרוטוקול הדיון לפני המפקחת על המקרקעין היא טענה כי בשל הצקות השכנים היא סגרה את הדירה ומדי פעם היא באה לנקות ומוצאת בה כל הזמן לכלוך. התברר אף מחקירת המבקשת כי דייר משנה ששהה באותה דירה בשם דימיטרי עזב והמבקשת אישרה לבסוף כי הדירה פנויה מאדם מאז סוף 5/17.
7. צו למניעת הטרדה מאיימת מחייב התקיימם של שני תנאים מצטברים. האחד - קיומו של אירוע הטרדה או נקיטת איומים. האחר - קיומו של חשש להישנות ההטרדה או האיומים. בהתקיימם של שני אלו, ניתן להוציא צו למניעת הטרדה מאיימת. ראה בר"ע 179/04 **שובל נ. ניסים** (ניתן ביום 28/4/11).
8. שמעתי את הצדדים לפני ועל אף התרשמותי כי בין המבקשת לבין יתר דיירי הבית המשותף ובכללם המשיב קיים סכסוך שכנים רב שנים, לא שוכנעתי בקיומו של אירוע הטרדה או נקיטת איומים אשר התרחש זה מכבר. סרטון משנת 2011 בוודאי לא יוכל לתמוך בטענותיה של המבקשת כעת, מקץ שש שנים ואילו הסרטון מ 2/17, לא זו בלבד שהוסרט לפני כחמישה חודשים אלא שלא ניתן לראות בו את המשיב מטריד או מאיים על המבקשת, אלא יד עלומה שופכת דלי מים ולא ברור להיכן.
9. התייצבותם של שכנים נוספים מאותו הבניין לצדו של המשיב, כמו גם פרוטוקול הדיון לפני המפקחת על המקרקעין, הכתובת שרשמה המבקשת על ההודעה המכנסת את הדיירים לישיבה והחלטת כבוד השופט גולדקורן בבקשה זוהי שהגישה המבקשת כנגד אותם שכנים, מעלה התנהלות מטרידה דווקא של המבקשת עצמה.
10. מכלל האמור כמו גם מדבריה של המבקשת והראיות אשר הציגה, הן בעת מתן הצו הזמני והן בדיון אשר התקיים ביום וחקירתה לפני בית המשפט, לא שוכנעתי כי התמלא התנאי הראשון והוא תנאי האירוע המטריד או האיומים כלפי המבקשת. התרשמתי כאמור מסכסוך שכנים ארוך ימים בו שני הצדדים נוטלים חלק.
11. אשר לתנאי השני - תנאי החשש מהישנות. יאמר כבר כעת, כאשר התייצבה המבקשת לפני כבוד השופט גולדקורן ועתרה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת כנגד שכניה ביום 31/7/16, לא עלה חשש זה וניתנה החלטתו של כבוד השופט גולדקורן בה"ט 20751-07-16 ולפיה בקשת המבקשת נדחתה. אף כעת ולאור העובדה כי המבקשת אישרה הן לפני המפקחת על המקרקעין והן בדיון היום כי הדירה ריקה והיא אינה מתגוררת בה, פג החשש מהישנות ההטרדה הנטענת על ידה או האיומים, מה גם שהללו לא הוכחו.
12. צו למניעת הטרדה מאיימת מעצם טיבו פוגע בזכות יסוד של אדם כאשר הוא מגביל את תנועתו, את חירותו ואת חופש הביטוי שלו. שומא על צו זה להינתן במשורה ואך כאשר הוכח קיומם של שני התנאים אשר מניתי לעיל. על בית המשפט אף לקחת בחשבון את פרק הזמן אשר חלף בין המעשה הנטען לבין מועד הפניה אל בית המשפט. בענייננו לא זו בלבד שלא הוכח קיומו של אף לא אחד מהתנאים, הרי שהפגיעה המתבקשת במשיב, אינה הולמת את נסיבותיו של המקרה. אף לו הייתי מקבלת טענתה של המבקשת כי האירוע הנטען מיום 2/17 מהווה הטרדה, הרי שחלפו מאז כחמישה חודשים. המבקשת ניסתה לטעון בשפה רפה כי ביום שישי האחרון, שוב ביקרה בדירה נשוא הבקשה והזמינה ניידת משטרה, אך כל אסמכתא לא הובאה לכך ואף לא נטען כי קדמה הטרדה כזו או אחרת

להזמנת הניידת.

13. הנה כי כן, בהכרעה בין טענות המבקשת לאלו של המשיב, לא מצאתי כי התקיים אירוע מטריד ואף לא איומים כלפי המבקשת. המבקשת לא הוכיחה חשש להישנות המקרים המתוארים על ידה וזה מתפוגג לנוכח העדרה מהדירה בבית המשותף, כמו גם לאור החלטות קודמות אשר ניתנו בעניינם של המבקשת ודיירים נוספים בבניין. לטעמי, ניתן לפוגג חשש זה על הנקלה, לו אכן היה קיים, ככל שהמבקשת תחדל מהתנהלותה כלפי יתר הדיירים בבניין. האירוע הנטען אירע לפני כחמישה חודשים ועל אף האמור פנתה המבקשת אל בית המשפט רק כעת.

14. כלל אלו מובילים למסקנה כי יש לדחות בקשת המבקשת למתן צו למניעת הטרדה מאיימת וכך אני מורה. אני תקווה כי הצדדים ישכילו לפתור את סכסוך השכנים ביניהם ובכך גם תבוא על פתרונה הגשת הבקשות מטעמה של המבקשת.

15. הבקשה נדחת.

הצו הזמני מיום 28/6/17 מבוטל.

המבקשת תשלם הוצאות המשיב ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 2000 ₪.

ניתן היום, י' תמוז תשע"ז, 04 יולי 2017, בהעדר הצדדים.